ΠΑΝΤΙΕΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕ ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΞΕΣΗΚΩΜΟ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΩΝ

για την ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Ανακοίνωση

Ανακοίνωση του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Ο μεγάλος απεργιακός αγώνας των εκπαιδευτικών με τα συντριπτικά ποσοστά συμμετοχής στην απεργία αποχή ενάντια στην εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολείων έχει αναδειχθεί σε εξαιρετικής σημασίας πολιτικό γεγονός που υπερβαίνει τα όρια της εκπαίδευσης.

Είναι ένας αγώνας επικίνδυνος για το σύστημα γιατί εξελίσσεται στο έδαφος της ευρύτερης οργής των εργαζομένων απέναντι στην κυβερνητική πολιτική που λεηλατεί το δικαίωμα στην εργασία, φτωχοποιεί ακόμη περισσότερο τους εργαζόμενους, διαλύει και ιδιωτικοποιεί κάθε δημόσιο κοινωνικό αγαθό με τραγικές συνέπειες από τις τελευταίες πυρκαγιές και πλημμύρες, την τραγική διαχείριση της πανδημίας την ίδια στιγμή που δισεκατομμύρια ευρώ χαρίζονται για στρατιωτικούς εξοπλισμούς, την καταστολή και το μεγάλο κεφάλαιο μέσω της νέας δανειακής σύμβασης του Ταμείου Ανάκαμψης. Έρχεται σε σύγκρουση με τις στρατηγικές αντιδραστικές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση που επιδιώκουν να εξαφανίσουν κάθε κατάκτηση του εκπαιδευτικού και εργατικού κινήματος στη δημόσια εκπαίδευση.

Η πολιτική της κυβέρνησης θέλει βίαια να ολοκληρώσει τις μεταρρυθμίσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων που υλοποιούν την πολιτική της ΕΕ, του ΟΟΣΑ και του κεφαλαίου για ένα σχολείο φτωχό, ιδιωτικοποιημένο/εμπορευματοποιημένο, ανταγωνιστικό και επιχειρηματικό, ξένο για τα παιδιά των φτωχών εργατικών και λαϊκών οικογενειών. Ένα σχολείο που θα διαμορφώνει το νέο ευέλικτο, μισοκαταρτισμένο, υπάκουο εργατικό δυναμικό, που έχει ανάγκη ο ολοκληρωτικός καπιταλισμός σήμερα.

Ένα σχολείο που τα εργασιακά, συλλογικά δικαιώματα και κάθε ίχνος παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας για τους εκπαιδευτικούς θα καταπατηθούν βάναυσα, με τον ατομικό ανταγωνισμό να ανακηρύσσεται σε

κυρίαρχο δόγμα. Η αξιολόγηση αποτελεί πολύτιμο εργαλείο για την επιβολή αυτής της πολιτικής.

Μέσα στη μάχη της εκπαίδευσης αυτή την περίοδο, αλλά και στις προηγούμενες κινητοποιήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος τα ιδεολογήματα της "αξιολόγησης" της "αριστείας" και της "ατομικής ευθύνης" ξεθώριασαν όχι μόνο εντός της εκπαίδευσης, αλλά και ευρύτερα στην κοινωνία. Είναι ένας αγώνας που επικοινωνεί με την αγωνία της λαϊκής οικογένειας για το δικαίωμα στη μόρφωση του παιδιών της. Είναι ένας αγώνας που σηματοδοτεί την πρώτη μεγάλη αντιπαράθεση του κόσμου της εργασίας με τον απεργοκτόνο νόμο Χατζηδάκη που επιχειρείται να εφαρμοστεί σήμερα στους 150.000 εργαζόμενους της εκπαίδευσης, αύριο σε όποιο κλάδο εργαζομένων θέλει να παλέψει για τα δικαιώματα του.

Ο αγώνας αυτός έχει ανοίξει το δρόμο για μια σκληρή μετωπική σύγκρουση με τον πυρήνα της κυβερνητικής πολιτικής στην δημόσια εκπαίδευση.

Επικοινωνεί με το εύφλεκτο υλικό της νεολαίας που αναζητεί δρόμους αγωνιστικού ξεσηκωμού ενάντια σε μια πολιτική που συνθλίβει το παρόν και το μέλλον της. Γι αυτό αφού δεν έπιασε η τρομοκρατία, ο αυταρχισμός και οι αποφάσεις της "Ανεξάρτητης Δικαιοσύνης' για την καταστολή του, ενεργό ρόλο ανέλαβε ο εργοδοτικός κυβερνητικός συνδικαλισμός του "κοινωνικού εταιρισμού" και της συνδιαλλαγής.

Με ένα πραγματικό πραξικόπημα ΔΑΚΕ(ΝΔ)/ΣΥΝΕΚ(ΣΥΡΙΖΑ)/ΠΕΚ(ΚΙΝΑΛ) στη Γενική Συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ στις 16/10/2021 παραχαράχτηκε η βούληση του κλάδου των εκπαιδευτικών για συνέχιση της απεργίας-αποχής και του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση που προσπαθεί να επιβάλει η κυβέρνηση. Σε διατεταγμένη υπηρεσία 8 πρόεδροι από ΔΑΚΕ και ΣΥΝΕΚ, ενώ ήταν καταστατικά δεσμευμένοι να μεταφέρουν την απόφαση για συνέχιση του αγώνα από τις τοπικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ, ψήφισαν με κομματική εντολή το σταμάτημα της κινητοποίησης! Με ανακοίνωσή της η πλειοψηφία του Δ.Σ της ΟΛΜΕ έστειλε προς τους καθηγητές ενημερωτικό στο οποίο τα επιχειρήματα καλλιέργειας κλίματος τρομοκρατίας για την συμμετοχή σε παράνομη απεργία ήταν πιστή αντιγραφή των επιχειρημάτων Κεραμέως.

Αντίστοιχα στο Δ.Σ της ΔΟΕ συντεταγμένες οι ΔΑΚΕ(ΝΔ)/ΔΗΣΥ (ΚΙΝΑΛ)/ΕΡΑ-ΑΕΕΚΕ (ΣΥΡΙΖΑ), μία μέρα πριν τη μεγάλη απεργία, αρνήθηκαν οποιαδήποτε συζήτηση για επαναπροκήρυξη. Έχοντας μάλιστα, εξασφαλίσει πλειοψηφία στο ΔΣ για συμμετοχή στις ομάδες της αυτοαξιολόγησης με κατάθεση υποτίθεται ενιαίου κειμένου που θα σταλεί από τη ΔΟΕ,

έκλεισαν άρον άρον τη διαδικασία, ακολουθώντας από άλλη διαδρομή τον ίδιο αντιδημοκρατικό δρόμο. Ενώ ήταν σε εξέλιξη οι Γ.Σ των ΣΕΠΕ, ενόψει της Γ.Σ Προέδρων της ΔΟΕ που απέρριπταν συντριπτικά το ενιαίο κείμενο και ψήφιζαν υπέρ της συνέχισης της απεργίας αποχής, το Δ.Σ της ΔΟΕ έστειλε ως απόφαση το ενιαίο κείμενο ευτελίζοντας κάθε έννοια δημοκρατίας και σεβασμού των συλλογικών αποφάσεων των σωματείων. Αγνόησε την φωνή των σωματείων στην Ολομέλεια Προέδρων που μετέφεραν την απαίτηση των εκπαιδευτικών για συνέχιση της απεργίας αποχής και το Δ.Σ της ΔΟΕ αποφάσισε να μην την επαναπροκηρύξει. Και οι δύο Ομοσπονδίες αρνήθηκαν κάθε απεργιακή κλιμάκωση και την πρόταση για 48ωρη απεργία και στάση εργασίας για την κάλυψη των εκπαιδευτικών να μην συμμετέχουν στις συνεδριάσεις των συλλόγων διδασκόντων για την αξιολόγηση. Το σχέδιο των πολιτικών δυνάμεων σε ΟΛΜΕ/ΔΟΕ ήταν συντονισμένο με στόχο την στήριξη των αστικών πολιτικών κομμάτων τους και των αντιδραστικών σχεδίων τους για την δημόσια εκπαίδευση.

Ο κυβερνητικός εργοδοτικός συνδικαλισμός στις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες τρόμαξε από την απεργιακή λαοθάλασσα κι έσπευσε να κλείσει το ρήγμα που άνοιξε ο κόσμος της εκπαίδευσης.

Ευθύνες σε αυτή την μεθόδευση του αστικοποιημένου, κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού έχει και μέρος της ριζοσπαστικής πτέρυγας που στην κρίσιμη καμπή για τη κλιμάκωση και συνέχιση του αγώνα συντάχθηκε με την πλειοψηφία του Δ.Σ της ΔΟΕ με το “ενιαίο κείμενο”. Η στάση αυτή όχι μόνο δεν οδηγεί σε ενιαία απάντηση του κλάδου απέναντι στην επίθεση της κυβέρνησης, αντίθετα διευκολύνει τις κυρίαρχες συνδικαλιστικές δυνάμεις στην αποκλιμάκωση, στην καλλιέργεια της λογικής να ακυρώσουμε με ήπιες μορφές και από τα μέσα την αξιολόγηση, αλλά και τη λογική περί δυνατότητας μιας «ήπιας» αξιολόγησης. Η άμεση απάντηση Κεραμέως πως «τα ενιαία κείμενα δεν γίνονται αποδεκτά» αποδεικνύει πως οι αγώνες δεν πάνε μπροστά με υποχώρηση στην κυβερνητική τρομοκρατία την ώρα μάλιστα της κορύφωσης τους αλλά με αποφασιστική κλιμάκωση.

Σοβαρές επίσης είναι οι ευθύνες του ΠΑΜΕ που ενώ καταγγέλλει την συνδικαλιστική γραφειοκρατία για το ξεπούλημα της, την ίδια στιγμή αρνείται τη συνέχιση της απεργίας / αποχής με τα πρωτοβάθμια σωματεία και την απεργιακή κλιμάκωση. Δεν πρότεινε και δεν ψήφισε καμιά απεργιακή κινητοποίηση και συμπόρευση με την απεργία των υγειονομικών 21/10, που έδινε τη δυνατότητα διεύρυνσης του απεργιακού μετώπου κόντρα στην αντεργατική πολιτική και το νόμο Χατζηδάκη. Είναι η ίδια στάση με την αναβολή της απεργίας 3/6 ενάντια στο νόμο Χατζηδάκη, αλλά και την συναίνεση του στην εξαίρεση της ΟΛΜΕ από την απεργία 10/6 για να μην θιγούν τα «ιερά και τα όσια» των πανελλαδικών

εξετάσεων.

Η γραμμή της υποχώρησης στην κρίσιμη καμπή του κινήματος, η συμπόρευση και αναγνώριση της ηγεμονίας του αστικοποιημένου εργοδοτικού συνδικαλισμού στο σχεδιασμό των αγώνων οδηγεί σε αφοπλισμό του κινήματος. Υποτιμά τη δυνατότητα του μαχόμενου εκπαιδευτικού και εργατικού κινήματος να γίνει ανατρεπτικό, να βάζει φραγμό και να αποσπά νίκες απέναντι στην σφοδρή επίθεση κυβέρνησης κεφαλαίου. Η αλλαγή των κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών δεν ανατρέπεται με τα ραντεβού στις κάλπες, αλλά στον καυτό δρόμο του αγώνα.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών μπορεί να νικήσει. Με την αποφασιστικότητα και την μαχητικότητα των χιλιάδων εκπαιδευτικών. Η δύναμη, η ενότητα του και το μαζικό κίνημα ανυπακοής και ανατροπής σφυρηλατείται στις Γ.Σ, στις επιτροπές και συνελεύσεις αγώνα, στα πρωτοβάθμια σωματεία, κόντρα στον αυταρχισμό της κυβέρνησης και την απεργοσπαστική στάση του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού. Οι αγωνιστικές παρακαταθήκες του εκπαιδευτικού κινήματος και οι νίκες που κατέκτησε όλα αυτά τα χρόνια ήταν αποτέλεσμα αυτής της γραμμής και όχι ο ακολουθητισμός στον αστικοποιημένο συνδικαλισμό. Τον δρόμο που επιχειρούν να ανιχνεύσουν τα πρωτοβάθμια σωματεία που έχουν ήδη αποφασίσει κήρυξη στάσεων εργασίας ώστε να καλύψουν τα μέλη τους και προχωρούν σε συντονισμό της δράσης τους με στόχο να επαναπροκηρύξουν αυτά την απεργία-αποχή και να οργανώσουν τη συνέχιση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών για να νικήσει απαιτεί την κοινή και συντονισμένη δράση και αλληλεγγύη των ταξικών, αγωνιστικών δυνάμεων και σωματείων του εργατικού κινήματος και του δυναμικού της μαχόμενης, αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς.

Απέναντι στην αντιδραστική επίθεση και τον ταξικό κυνισμό της κυβέρνησης που χτυπά το δημόσιο σχολείο η απάντηση του εκπαιδευτικού, νεολαιίστικου και εργατικού κινήματος πρέπει να είναι ανατρεπτική, ταξική και πολιτική.

Με αγώνα για την ανατροπή των αντιεκπαιδευτικών νόμων της κυβέρνησης για την διεκδίκηση του ενιαίου δημόσιου και δωρεάν δωδεκάχρονου σχολείου με δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση για όλα τα παιδιά.

Για την πραγματική ελεύθερη πρόσβαση σε μια ενιαία πανεπιστημιακή εκπαίδευση κόντρα στους ταξικούς και εξεταστικούς φραγμούς.

Για την ελεύθερη πρόσβαση στο δημόσιο, δωρεάν, σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης μετά το δωδεκάχρονο σχολείο, για όσα επαγγέλματα δεν απαιτείται πανεπιστημιακή μόρφωση.

Για την ανατροπή του σύγχρονου καθεστώτος εκμετάλλευσης.

Για δουλειά με αξιοπρέπεια με αυξήσεις στους μισθούς και μείωση του χρόνου εργασίας.

Για την κατοχύρωση και διεύρυνση της ουσιαστικής παιδαγωγικής ελευθερίας και της δημοκρατίας στα σχολεία.

Για σύγχρονα συλλογικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα και λαϊκές ελευθερίες ενάντια στο μόνιμο καθεστώς κατάργησης των εργατικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

Για συνολική ρήξη με το πλαίσιο της μεταμνημονιακής επιτροπείας, της ΕΕ και του χρέους.

Για υπεράσπιση της ειρήνης, ενάντια στους πολεμικούς εξοπλισμούς και στο ΝΑΤΟ.

Ο δρόμος για τη νίκη των αγώνων δεν "χωρά" στις διαχειριστικές και κυβερνητικές αυταπάτες, με λογικές «αριστερής» ή «προοδευτικής διακυβέρνησης», ούτε με την «ανάθεση» σε κοινοβουλευτικές λύσεις. Μονόδρομος είναι ο μαζικός αγώνας του εργατικού και λαϊκού κινήματος, η συγκρότηση και ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου με στόχο τον κλονισμό και την ανατροπή της πολιτικής και της κυβέρνησης της ΝΔ, της συναίνεσης ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ, της συνολικής καπιταλιστικής επίθεσης.

Για μια άλλη κοινωνία, ένα άλλο κόσμο, έξω από τη βαρβαρότητα της εκμετάλλευσης, για την κομμουνιστική απελευθέρωση.

ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση